

εν αυτω το εν, το αγαθον αυ το εη). ουσιν
 κρηται το εν αυτω φοντο εη) μελιστα. η υφ' ου
 διορθια αυτη, πωτερος δε ε λεγθη. Σαυμασαν
 εη) ει τω κροτω κη αιδια η αυταριεστατω
 τω αυτω κροτων, ουκ ως αγαθον υπαρχει
 το αυταριε κη η σωτηρια. δεκα μλω ου δε
 αλλο π' αφθαρτον, η διοτι δε εχει, ου εη) αυ
 ταριε. ως τε το κρη φατω τλω αρχη τοιαι
 τω εη), ολλορον δηηδες εη). το κρωτο ταυ τλω
 εη) το εν, η ει μη τω το, σοι χειον τε κη σοι
 χειον αει εμω αδωιατον. συμβαινει γδ
 πολλη δε χειρια, λω ετοι φδρζοντε απειρη
 κωσιν, οι το εν κρη ομοιορμωτε αρχη εη)
 κροτω κη σοι χειον, τε αριθμου η τε μα
 θημα πω. απασα γδ α μοναδεσ γηνοι
 εη) κρη αγαθον π, κη πολλη πε διορθια αγα
 θων. επ ει τα εδη αριθμω, τα εδη παυτα ο
 κρη αγαθον π. αλλα μλω οτου βουληται π
 δετω τις εη) ιδεασ, ει κρη γδ κρη αγαθων μω
 νων, κη εσονται α ουσιν ιδεασ η κη κρη ου
 σιν, παυτα τα ζωα κη τα φυτα αγαθα, κη
 τα μετεχοντα. ταυτα τε δη συμβαινει ατο
 πα, κη το εναντιον σοι χειον, ετε πληθος ον,
 ετε το αιον, κη μαγα κη μικρον, το κη κω
 αυτω. διο κρη ο κρη εφωη, το αγαθον κροσω
 πη εν τω εν, ως εναντιον ον, επειδη η εξ εναντιων
 η γηυσε, το κη κω τλω τε πληθος φυσιν εη).
 ο η λεροσι το αιον τε κη κω φυσιν, συμ
 βαινει δη παυτα τα οντα μετεχεν τε κη κω,
 εη) ενος αυτω τε ενος, κη μαλλον ακρετου
 μετεχεν τοις αφθμοις, η τα μαγαθη, κη το
 κη κω τε αγαθου χωραν εη), κη μετεχεν κη
 ορεγεται τε φθαρτω κω. φθαρτων γδ τε ε
 ναπιε, το εναντιον. κη ει ως κρη ελεγομεν. επ
 η υλη δε το διωαμει η ερεσον, εη) πωρεσ τε ε
 νεργια το διωαμει πωρ, το κη κω ενσιν αυτω
 το διωαμει αγαθον. ταυτα δη παυτα συμ
 βαινει, το κη επ αρχη πα ε σοι χειον ποι
 ουσει, το εη) επ ταυαπια αρχη, το εη) επ το
 εν αρχη, το εη) επ τοις αριθμοις τα κροσω
 τας ουσιν, κη χωριεσ, κη εδη.

Κερδζιον ε.

ΕΙ ουκ κη το μη πδεναι το αγαθον εν η
 αρχη, κη το πδεναι ουτως αδωιατον,
 φηλον επ α αρχη εν ορθωσ διορθιωνται, ου
 δε α κροτω ουσιν. εν ορθωσ εη) υπλαμ
 βαται, ου εη) ει πε παρεκζηει ταυ τε ολα αρ
 χησ τη κρη ζωων κη φυτω. επ η εξ αοριετων η,

A quidam ipsum vnū, ipsum bonū esse aiūt:
 substantiā tamen eius ipsum vnū maximē
 putabāt esse. Dubitatio quidē hęc est, vtro
 modo dicendū est. Mirabile autē est si pri
 mo, & perpetuo, ac sibi ipsi sufficientissimo,
 hoc ipsum primū, per se sufficientia, & sal
 us, non sit tanquā bonum. Enimvero pro
 pter nihil aliud incorruptibile, vel sibi suf
 ficiens est, nisi quoniā bene se habet. Qua
 re dicere quidem principium tale esse, ra
 tioni consentaneum est verū esse: hoc ve
 B rō esse, ipsum vnū. Aut si non hoc, elemen
 tum, & numerorū elementū esse impossi
 bile est. Accidit, n. multa difficultas, quam
 cum quidā fugerent, qui vnū quidē fate
 bantur primū principium esse, ac elemen
 tū, ipsius tamen mathematici numeri ab
 negarunt. Cunctę nanq. vnitates re vera
 fiunt aliquid bonum: & magna bonorum
 erit abundantia. Item, si species numeri,
 omnes species ipsum bonum aliquid. At
 C verō cuiuscunque velit, ponat quis ideas
 esse: si quidem bonorū solum ideas, non e
 runt substantię. Quōd si etiā substantiarū,
 cuncta animalia, & plantę bona sunt, & e
 tiam participantia. Hęc itaque inconuen
 nientia accidunt. Et adhęc contrariū ele
 mentum (siue multitudo, inæquale, & ma
 gnum, & paruum sit) ipsum malum erit.
 Quare quidam fugiebat bonum vni copu
 lare, tāquam necesse sit cum generatio sit
 ex contrariis, naturā multitudinis malum
 esse: quidam inæquale, mali naturam di
 cunt. Accidit igitur omnia entia, præter v
 num quod est ipsum vnū, malo participa
 re, & numeros eo magis puro participare,
 quā magnitudines: & malum, locum esse
 boni, ac participare, & appetere corrup
 tiuum. Contrarium nanque corruptiuum
 contrarij est. At si, quemadmodum dice
 bamus, quod materia est id, quod poten
 E tiam vnūquodque, veluti ipsius actū igni
 nis, quod est potentia ignis, malum erit,
 ipsum potentia bonum. Hęc igitur om
 nia accidunt, quoddam quidem, quia om
 ne principium faciunt elementum: quod
 dam quia contraria principia: quoddam
 quia ipsum vnū principium: quoddam,
 quia numeros primas substantias, separa
 biles, ac species.

C A P V T V.

SI igitur tum non ponere bonum inter
 principia, tum ita ponere impossibile
 est, constat quod non rectē assignatur prin
 cipia, neque prima substantię. At etiam
 nec is rectē putat, qui vnuerſi princi
 pia, animalium, plantarūque princi
 pio assimilat: quia ex indetermiatis: